

var Tilfældet, vilde dette være den groveste Fejl, der kunde være blevet begaaet af Statsbaneledelsen, om den ikke har sørget for at uddanne Folk paa de forskellige Poster til at overtage Ledelsen paa de vedkommende Omraader.

Jeg har haft saa meget mindre Betænkelse ved at godkende den ledende Tanke, som gaar gennem Statsbaneudvalgets Forslag, at man maa decentralisere en saa stor Virksomhed, som den falder ganske nøje sammen med alle de Erfaringer, jeg har gjort i Forretningslivet, og jeg er forundret over, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds ikke har gjort ganske tilsvarende Erfaringer i sit Liv, at intet er mere uholdbart i en stor Administration end i Centralledelsen at ville tilvinge sig og fastholde Afgørelsen af de smaa Spørgsmaal. Derfor maa jeg ogsaa sige til Slut, at jeg er gaaet til Samarbejdet med den nuværende Generaldirektion med det mest ubetingede Forsæt om at arbejde loyalt sammen med den og at beskytte den mod ethvert uberettiget Angreb, men min endelige Stilling til denne Ledelse vil være afhængig af, hvorledes den formaar at stille sig til den Tanke, som for mig er ledende, som er den røde Traad i dette Lovforslag.

I øvrigt finder jeg det ikke meget praktisk ved denne Lejlighed at gaa ind paa Enkeltheder. Jeg skal omtale den Indvending, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds gjorde overfor § 8, hvori man fastslaar, at Generaldirektøren vælges for et Tidsrum af 6 Aar og derefter for et nyt Tidsrum af 6 eller 3 Aar. Jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg studsede, da jeg første Gang i Statsbaneudvalgets Betænkning læste denne Bestemmelse, men ved nærmere Overvejelse er jeg kommet til det Resultat, at denne Bestemmelse er meget rigtig. Hvorfor jeg studsede, var, fordi jeg ud fra min tidligere Erfaring tænkte mig dette: Naar man sætter en Mand i Spidsen for en Virksomhed, maa man dog ikke tage nogen anden Kontrakt med ham, end at man, naar man ikke synes, han tilfredsstiller de berettigede Fordringer, saa kan komme af med ham. Men Forholdet er et noget andet, naar vi befinder os indenfor Statens Omraade, hvor Manden bliver en Embedsmand. Det er en Erfaring, man vanskeligt kommer udenom, at det er en meget betænkkelig Sag at skride til Afskedigelsen af en Embedsmand, blot fordi man i al Almindelighed synes, at han ikke fuldt ud er, hvad man kunde ønske sig. For at kunne afskedige en Embedsmand hører der dog efter vore

Traditioner paaviselige og positive Fejl til, det er ikke nok, at man synes, at der er Mangler. Jeg ved altsaa godt, at man kan afskedige en Mand, hvis man ikke synes, han er den rette, men jeg finder det overordentlig vanskeligt. Og den Indvending, det ærede Medlem gjorde, at hvis man kunde finde den rette Generaldirektør, vilde det være urimeligt ikke at beholde ham, er jo ikke nogen Indvending. Det ærede Medlem har Ret i, at det vil være urimeligt ikke at beholde ham, men Pointen i denne Bestemmelse er, at den paagældende Minister ikke i Almindelighed skal gaa og beskæftige sig med, om nu Generaldirektøren burde fortsætte eller ikke, men han stilles paa visse Tidspunkter overfor dette positive at skulle tage Stilling til, om han skal forny Engagementet med ham for den kommende Periode. Jeg tror, at det vil være en Styrke, hvis man staar overfor en Generaldirektør, som man ikke synes opfylder alle Forudsætninger, uden at der dog er noget positivt, man kan bebrejde ham.

Det ærede Medlems Indvending mod Lovforslaget var i øvrigt, at det gaar for dybt i Enkeltheder. Man kan, som det ærede Medlem udtalte sig, ikke udfinde, hvad der er det bedste, ad Tænkningens Vej, det maa opnaas ad Erfaringens Vej. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i denne Ytring, og jeg har været tilbøjelig til at ville anføre den overfor dem, som bebrejdede mig det modsatte, saaledes som nu i Dag det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing) gjorde det, naar han sagde: Det er jo kun et Skema, som han gerne under Udvalgsbehandlingen ønskede yderligere udført. Jeg tillader mig at sætte disse to Opfattelser overfor hinanden. Jeg mener selv, at det drejer sig om ikke at komme for dybt ind paa Enkeltheder; men hvis man i det hele taget vil forlange Rigsdagens Samtykke til en Organisationsform, maa den dog i hvert Fald være angivet i sine ydre Træk, saaledes som det er sket her i Lovforslaget, og det forekommer mig ingenlunde, at man dér er gaaet for vidt. Man har dér kun fastslaet Formen for den øverste Ledelse og for den lokale Ledelse, Distriktscheferne, og de derunder ordnede Led; hele Resten er jo overladt til Ministeriets nærmere Forslag.

Til det ærede 3die Medlem for 10de Kreds vil jeg gerne sige dette, at naar man ikke allerede nu under den nuværende Styrelsesform mener det berettiget at lægge en stor Del lokale Sager ud til